

Jeg tror ikke, de, der er inde under Brandforsikringen, nogen Sinde har følt det som en Byrde, men tværtimod som en Betyggelse. Jeg er vis paa, at hvis Forsikrings-tanken bliver reelt og effektivt gennemført, vil man ikke føle det som en Tvang, at man helt eller delvis skal svare sin Forsikringspræmie til egen Betyggelse i Invaliditetstilfælde.

Jeg kan saaledes ikke se, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Tvang med Grund kan rejses Invendinger imod Principet, der kommer til at gælde det hele Folk. Noget andet var det selvfølgelig, hvis man vilde gennemføre en Klasseforsikring og bestemme, at en vis Klasse skulde tvinges ind under en saadan Lov. I saa Tilfælde vilde jeg være mere betænkelig ved Sagen. Men naar der er Tale om en Folkeforsikring, nærer jeg aldeles ingen Betænkeligheder i saa Henseende. Jeg tror tillige, at den Omstændighed, at enhver kommer til at svare en Forsikringspræmie, der svarer til hans økonomiske Evne, vil have moralsk Betygning, idet den enkeltes Selvfølelse derved vil opretholdes i en helt anden Grad, end naar han er henvist til en skønsmæssig Understøttelse, der, selv om man giver den nok saa mange pæne Navne, taler om Ret o. s. v., til syvende og sidst dog hviler paa Fattighjælpens Princip. Altsaa jeg ser ogsaa en moralsk Fordel deri, at den enkelte ved en rimelig Præmie kommer til at bidrage i alt Fald noget til sin egen økonomiske Betyggelse for det Tilfælde, han bliver Arbejdsinvalid. Modstanderne har mange Gange villet prøve paa at hæfte Navnet Kopskat til en saadan Forsikringspræmie. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gjorde det, den højtærede Minister gjorde det ogsaa, ja, den højtærede Minister talte endog om den uhyggelige Kopskat. Jeg er ikke i Stand til at anerkende denne Betegnelses Berettigelse, og jeg kan heller ikke se, at man med Rette kan betegne en Forsikringspræmie som en ubehagelig Skat, thi naar man betaler sine Skatter ind i Statskassen eller Kommunekassen, kan det godt være, at disse Penge bliver brugt til Formaal, man i Virkeligheden er imod, men naar jeg betaler min Forsikringspræmie, ved jeg, at den anvendes udelukkende til min egen Fordel, og jeg er paa ethvert givet Tidspunkt i mit Liv i Stand til at kontrolere, hvilke Ofre jeg har bragt, og hvor stor Fordel dette vil bringe mig. Det forekommer mig at være noget helt andet end dette at tale om en

mig paalagt ubehagelig Skat eller om en Kopskat.

Jeg tror, det var det ærede Medlem fra Sakskebøbing (Rørdam), som vilde hævde, at kun nogle faa Lande havde povet at gennemføre Forsikringstanken. Jeg kan ikke ret vel tænke mig, hvorledes det ærede Medlem er kommet til at fremsætte en saadan Paastand, thi nu har snart sagt alle Lande rundt omkring os povet det. Det ærede Medlem fra Verninge nævnedes ogsaa, at man i Sverige havde gennemført en Pensionsforsikring. Den virker ganske vist ikke efter strengt forsikringsteknisk Regler, men er dog en Forsikring, der kræver en vis Præmie af hver enkelt Samfundsborger. I Tyskland har man, som det ærede Medlem ved, gennemført en Forsikring, ganske vist en Klasseforsikring, for Lønarbejdere med en Løn op til 2,000 Mark og en frivillig Forsikring for Arbejdere med en Løn fra 2,000 til 3,000 Mark. Det ærede Medlem vil ogsaa vide, at man i Frankrig har forladt Frivillighedens Princip og har gennemført en tvungen Ulykkesforsikring og tillige gennemført Forsikringstanken for Alderdomsforsikringens Vedkommende, som i Frankrig tillige delvis er en Invaliditetsforsikring. Det ærede Medlem maa da ogsaa vide, at man i England for ganske nylig har gennemført en tvungen Forsikring for hele det engelske Folk. Der kunde nævnes mange flere Lande, f. Eks. Østerrig og Italien, og jeg ved ikke, om ikke ogsaa Belgien — det husker jeg ikke bestemt, men det staar saadan for mig — kort før Krigen gennemførte den tvungne Alderdomsforsikring, i alt Fald var der et Forslag paa Trapperne. I Norge har man gennem mange Aar beskæftiget sig med Tanken om en tvungen Folkeforsikring, og der har været nedsat en Mængde Komiteer til at drøfte dette Emne og fremsætte deres Betænkninger derover. Man vil altsaa se, at denne Tanke ikke er noget ejendommeligt for os, ingenlunde! Alle Vegne i de civiliserede Lande har man været nødt til at tage denne Tanke op.

Naar der tales om Vanskeligheden ved at gennemføre Tanken effektivt, særlig med Hensyn til Præmiernes Indkrævning o. s. v., er jeg heller ikke i Stand til at forstaa det, thi vi er jo dog kun et lille Land paa knapt 3 Millioner Mennesker, og i intet andet Land maaske er Indtægtsforholdene saa jævne som i vort Land. Desuden har vi vore udmærkede kommunale Institutioner, der er saa gennemorganiserede, at man indenfor en Kommune, selv den største, kender